

വിശ്വസിക്കാൻ
പ്രധാനമുള്ളവയാണ്
കൂട്ടികളേഷ്ഠി
കേൾക്കുന്ന
പല വാർത്തകളും
നമ്മുടെ
കൂട്ടികൾക്ക്
എവിടെയാണ്
തെറ്റിയത്?

സിസി ലുഡിസ്
തൃപ്പൂണിത്തുറ

നടുവളർത്തുന്നത് നനച്ചു വളർത്തണം

“പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ
അവനെ പലപ്പോഴും അടിക്കു
ന്നു. വളർത്തു വരുമ്പോൾ അവൻ
പിതാവിനെ സന്നാഴിപ്പിക്കും”
(പ്രഭ. 30:1).

പി റൂൾ ബെൽ അടിക്കുന്നതു
കേടപ്പോൾ ഞാൻ കൂസിലേക്ക്
പോയി. എൻ്റെ ഒൻപതാം കൂസിന്
തൊടുമുൻപാണ് എട്ടാം കൂസ്. ആ
കൂസിനു മുൻപിലൂടെ പോകുമ്പോൾ
നാലഞ്ചു കൂട്ടികൾ കൂട്ടം കൂടിയി
രുന്ന് എന്നോ വായിക്കുന്നത് കണ്ണു.
പെട്ടെന്ന് ലഭിച്ച ഒരു ശ്രദ്ധപ്രഭാവിൽ
ഞാൻ ആ കൂസിലേക്ക് കയറി.
അവർ എന്നോ ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കു
ന്നതുപോലെ തോനി. നിങ്ങൾ എന്ത്
ചെയ്യുകയാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് മറ്റ്

പടിയായി ഒരു കൂട്ടി പറഞ്ഞു, “ഈ
റീംപ്പ് പരിക്കുകയായിരുന്നു ടീച്ചർ.”
അവനോരു ഇംഗ്ലീഷ് ബുക്കും കാണി
ച്ചു. പിന്നോട്ട് മാറിനിന മറ്റൊരു കൂട്ടി
യുടെ കൈ പുറകിൽ പിടിച്ചിരിക്കു
ന്നത് കണ്ണ് അവനോട് ചോദിച്ചു, “നീ
എന്നാണ് വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്?”
“ബാലരമയാണ് ടീച്ചർ.” ഞാൻ
വേഗം അവൻ്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.
ആദ്യം അവൻ എതിർത്തെക്കിലും
പിനെ എൻ്റെ കൈയിലേക്ക് ആ
ബുക്ക് തന്നു. അപ്പോഴും അവൻ പ
റഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു, “താഴെ കിടന്നു
കിട്ടിയ ഒരു ബാലരമയാണ്.” ഞാൻ
അതുമായി കൂസിനു പുറത്തുകട
ന്നു. ബാലരമയുടെ അത്രയും വലിപ്പ
മുള്ള ആ പുസ്തകം മറിച്ചുനോക്കി.
അതിലെ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ണപ്പോൾ

എൻ്റെ തല മരവിച്ചതുപോലെയായി. അതിൽ നോവല്ലും കമകളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം അങ്ങയെറ്റും അപ്പു തോനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ലെംഗിക വൈകൃതങ്ങൾ കുതിനിനിച്ചില്ലോ? എൻ്റെ കണ്ണു നിറ ഞതു, എട്ടാം കൂസിൽ പരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ താല്പര്യത്തോടുകൂടി വായിക്കുന്ന പുസ്തകം! എന്ന് ആ ശ്രദ്ധിലെ ഓരോ കുട്ടിയെയുംപൂർണ്ണി അനേകിച്ചു. എല്ലാവരും വളരെ ദരിദ്ര സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും മോശമായ ജീവിത പരിസ്ഥിതിയിൽനിന്നും വരുന്നവരാണ്. ആ കൂസിൽ അലോ സരങ്ങൾ സുഷ്ടിക്കുന്നവരും ഈ കുട്ടികൾതന്നെ.

ടട്ടക്കം സ്പെഷ്ടിച്ച ഭസ്ത്വം

മികവാറും എല്ലാ കൂസുകളിലും പ്രശ്നക്കാരായ കുട്ടികളുണ്ട്. ഓരോ രൂത്രതുടർച്ചയും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവർ ഇങ്ങനെയായിപ്പോയതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ട ടാനില്ലെന്നു തോന്നും. ഒന്നുകിൽ അവരുടെ മാതാപിതാകൾ വഴക്കിട്ടു പിരിഞ്ഞവർ, അല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാകൾ ഒരാൾ പക്ഷാളിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റാരാളോടൊപ്പം കഴിയുന്നവർ, അതുമല്ലെങ്കിൽ പകലന്തിയോളം പണിയെടുത്തിട്ടും കിട്ടുന്ന കുലിക്കാണ്ട് മുക്കറ്റം കുട്ടിച്ചു വരുന്നർ. ഇങ്ങനെയുള്ള പിടുകളിൽ കുട്ടികൾ ഒട്ടം സന്തുഷ്ടരാണ്, സുരക്ഷിതരുമല്ല.

കുട്ടിക്കുള്ള വളർത്തുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വളരെ വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമാണുള്ളത്. മാതാപിതാക്കൾക്ക് മക്കളെ സ്നേഹിക്കാനും ലാളിക്കാനും ശിക്ഷണത്തിൽ വളർത്താനും കൂടംകൂടം. പ്രഭാ. 30:12 തുറയും: “ചെറുപ്പത്തിലേതുനുണ്ടാൽ അവൻ വിനയം അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അനുസരണമില്ലാതെ നിർബന്ധമില്ലാണെന്നുണ്ടായിരുന്നീൽനുണ്ടാണെന്നുണ്ടായിരുന്നു.”

ഒരിക്കൽ ഒരു പിതാവ് പറഞ്ഞു, “ടിച്ചറേ, അവനെ എത്ര വേണമെങ്കിലും തല്ലിക്കോ, താൻ പരാതിയുമായി വരില്ല.” താൻ പറഞ്ഞു, “കുട്ടിക്കുള്ള തല്ലാനോ വഴക്കു പറയാനോ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല. തല്ലിയാൽ താൻ കുറ്റകാരിയാകും.” അപ്പോൾ ആ പിതാവ് ചോദിച്ചു, “നമ്മരുബുക്കു എത്ര അടിക്കാണ്ടാണ് വളർന്നത്? വിട്ടിൽനിന്നും സക്കുളിൽനിന്നുമായി അടി കിട്ടാത്ത ദിവസങ്ങളുണ്ടോ?

എന്നിട്ട് നമ്മക്കെന്തുകിലും ദോഷം സംഭവിച്ചു? അടിയെ പേടിച്ചാണെങ്കിലും നന്നായി പരിച്ച് മാനുമായ നിലയിൽ എത്തിയില്ലോ?”

ഈന്നതെത്ത കുട്ടികൾക്കുഠിയാം അവരെ ആരും തല്ലുകയോ വഴക്കു പറയുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും പ

റിച്ചില്ലുകിലും ജയിക്കുമെന്നും. കാലം ഏട്ടും മാറിയെങ്കിലും കുട്ടികൾ എന്നും കുട്ടികളാണ്. സുഭാഷിത്രണശർ 22:15 പറയുന്നു, “ശിശുവിന്റെ പ്രദയ തിരിൽ ദോഷത്തം കെട്ടുപിണ്ടതുകുടിക്കുന്നു. ശിക്ഷണത്തിന്റെ വടി അതിനെ ആട്ടിയോടിക്കുന്നു.”

ഇളംവിഷ്ടകൾ നല്കിം

ഒരു ദൈവവർക്ക്, മുന്നറിയിപ്പുകൾ (സിസ്റ്റെകൾ) എറെ അനുഗ്രഹമാണ്. ഏതുന്തോട്ടത്തിൽവച്ച് ദൈവം ആദ്ദത്തിനും ഹിന്ദുക്കും കൊടുത്തത് മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു. സിനിമയോ ടി.വി.യോ സെൽഫോൺ ഇൻഡിന്നെറു മറ്റു മാധ്യമങ്ങളോ എൻറി, പ്രലോഭിപ്പിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യജീവിപോലുമോ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലമായിട്ടുകൂടി ദൈവം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നല്കി! എന്നിട്ടും അവർ തിരുയ്യുടെ പ്രലോഭനത്തിൽ വീണു.

മുന്നറിയിപ്പുകൾ നല്കിയിട്ടും തെറ്റിപ്പോയ തന്റെ മക്കളെ, ദൈവം ഉപദേശിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. തന്റെ അർക്കിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവരാനുള്ള മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പാപത്തിന് പരിഹാരമായ കഷ്ടക്ക കൾ സഹിക്കാതിരുന്നാൽ മക്കൾ നാശത്തിലേക്കുപോകും എന്നതു കൊണ്ടുമാത്രമാണ് ദൈവം അതിന് കാർക്കശ്യം പിടിക്കുന്നത്. കാരണം, ദൈവത്തിന്റെ സഭാവം സ്നേഹം മാണം!

ഈ ലോകത്തിന്റെ തിരികളും വകുതകളും അറിയുന്ന നാം ഇവ യൈക്കുറിച്ച് ഒരിവുമില്ലാതെ പിന്നുവിചുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! അതിന് അവർക്ക് പ്രായമാക്കു എന്നു കരുതേണ്ട കാര്യമില്ല.

തങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെ തരത്തിൽ തെറ്റിവീണ മക്കളും പരിയടച്ചു പിന്നുവായാണ് നാവർ അവർക്കുവേണ്ട മുന്നറിയപ്പുകൾ കൊടുത്തതിരുന്നോ എന്നു

പിന്തിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ പിഡ പിന്തത് അവരെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു സീക്കിക്കാം. മുന്നറിയിപ്പുകൾ കൊടുത്തിട്ടും വീണുപോലെയകിൽ അവർക്ക് പരിഹാര ചെയ്യാനുള്ള അവസരം കൊടുക്കാം. തിരികെ വരാനുള്ള സാധ്യത ഒരുക്കാം. നമ്മുടെ ദൈവം അങ്ങനെ ചെയ്തി മുന്നും എന്നുണ്ടാൽ, ഒരാളമായ പോലും നശ്ശെപ്പുകാണും സാർഗ്ഗമായി കാണണം, ദൈവത്തിന്റെ സഭാവം സ്നേഹമാണെന്നോ!

ദൈവമെ, മക്കൾക്കുവേണ്ട മുന്നിയൈപ്പുകൾ തക്കുമയത്ത് കൊടുക്കുവാൻ എങ്ങെല്ലാം പഠിപ്പിക്കണും, അവരെ വീണെടുക്കുവാണും സ്നേഹം പറഞ്ഞുവേണ്ടും നല്കുണ്ണെ.

ലിഷ സന്തോഷ്

**“കാസയിൽ വെള്ളം
വിന്തിനോടുകൂടി
കലർത്തിപ്പെട്ടുനോൾ
ആരാധന സമൂഹവും
ശിശിറാധ്യാടുകൂടി
നോയി ചേരുന്നു.
അങ്ങനെ
വിശ്വാസികളുടെ
സമൂഹം മുഴുവൻ
ആരിൽ വിശ്വാസം
അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവോ
അവനുമായി
ബന്ധകുപ്പെടുന്നു.”**

വിശ്വാസ സിപിഇം

വീണ്ടും സുഭാ. 23:13, 14 വചനങ്ങൾ പറയുന്നു: “കുട്ടിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ മടി കേണ്ടാ, വട്ടികാണ്ക് അടിച്ചേന്നുവച്ച് അവൻ മരിച്ചു പോവുകയില്ല. അടിക്കു നോൾ നീ അവൻറെ ജീവനെ പാതാള തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുകയാണ്.”

സ്വത്യസ്തങ്ങളായ സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന കുട്ടികൾ വ്യത്യസ്ത സഭാവക്കാരുമാണ്. മുതിർന്ന കുട്ടികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹൈസ്കൂൾ കൂശ-വളരെ ദുരഡിമാനികളുമാണ്. അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു നെറിപ്പോഡിന്റൊല്ലും അതു മറ്റാരും അറിയാതിരിക്കാൻ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധക്കും.

ഒരിക്കൽ അസംഖ്യി നടക്കുന്ന സമയത്ത് മുകളിലെത്ത നിലയിലുള്ള കൂശ മുൻകളിൽ ആരെകിലും അലസരായി ഇരിപ്പുണ്ടോ എന്നറിയാനായി ചെന്നു നോക്കി. ഒരു കുട്ടി ഓവതാം കൂശിൽ ഇരിപ്പുണ്ട്. അവനോട് കാരണം തിരക്കി. അവൻ ക്രൂഡനായി പറഞ്ഞു, “ചീച്ചിക്കറിയുവോ, ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് രണ്ടു ദിവസമായി. തല നേരെ നിലക്കുന്നില്ല.” ഞാൻ അവൻറെയടക്കത്ത് ചെന്നിരുന്ന്, സ്നേഹപൂർവ്വം പുറത്തു തലോടി. എനിട്ട് വിട്ടിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ ചോരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞ ഒരു വാചകം എന്നെ എന്തിച്ചു. “മകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ എന്നേ അപേക്ഷ സുഖോധ്യമണ്ഡായിട്ടു വേണ്ടോ? ഇന്നലെ രാത്രിയിലും വെല്ല പ്രകടനമായിരുന്നു. ഞാൻ അടുത്ത പറമ്പിൽ പോയി പാതയിരുന്നു. എന്നേ അമ ഒത്തിരി ഇടിക്കൊണ്ടു.” എന്നേ കല്ലു നിറഞ്ഞതാഴുകി. സഹതാപത്തോടെ, സ്നേഹത്തോടെ, ഞാന വന്ന തലോടി. ഈ കുട്ടിയെ എങ്ങനെ ഞാൻ ആശസ്ത്രപ്പിക്കും?

കാരുണ്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ

മാതാപിതാക്കൾ ഉത്തരവാദിത്വം ഔദ്യോഗിക അനുശൃംഖലയാൽ കുട്ടികളുടെ വാദിക്കും. സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ കുട്ടാംബങ്ങൾ വിശ്വാസമലൈക്കിൽ സമൂഹവും അധിക്കരിക്കും.

ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് ദേവം വർഷിക്കുന്ന അനുശ്രദ്ധങ്ങളാണ് കുണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഇത് ദേവത്തിന്റെ മഹാകാരുണ്യത്തിന്റെ അടയാളമാണ് പല മാതാപിതാക്കൾമാരും മറന്നുപോകുന്നു. ചിലർ മകൾക്കു വേണ്ട ഭൗതികകാര്യങ്ങളെല്ലാം ആവശ്യത്തിലേറെ വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ തല്പരരാണ്. അതേസമയം കുട്ടികളുടെ ആരമ്പിയ വളർച്ചയിൽ ഒന്നിന്ത്രെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാൻഡില്ലെന്ന് വേദനാജനകമായ

സത്യം. കുട്ടികളെ ആരാധനാലയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ, വിശ്വാസപരിശീലനത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കാൻ, ദൈവവചനങ്ങൾ പറിപ്പിക്കാൻ, കുദാശകൾ യഥാസമയം സ്വികരിക്കാൻ, ദിവസേനപ്രഭാതത്തിലും സന്ധ്യാസമയത്തും പ്രാർത്ഥപ്പിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധക്കുകയാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ ഒന്നു പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോവുകയില്ല എന്നുപറഞ്ഞുണ്ട്.

“അങ്ങങ്കത്തിരായി പാപം ചെയ്യാതിരുക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അങ്ങയുടെ വചനം ഹൃദയത്തിൽ സുകഷിച്ചിരിക്കുന്നു” (സകീ.119:11). കുട്ടികളിൽ ദൈവവിചാരം ഉള്ളിയുറപ്പിക്കേണ്ടത് മാതാപിതാക്കൾക്കാരുടെ കടമയാണ്. ഇതിൽ അമ്മമാരുടെ പങ്ക് ഏടുത്ത് പറയേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെയൊക്കെ മുൻതലമുറയിൽപ്പെട്ട അമ്മമാർ സമയം കിട്ടുന്നോഴല്ലാം കൊന്ത ചൊല്ലുന്നതിനും പ്രാർത്ഥനകൾ ഉതുവിടുന്നതിലും ശ്രദ്ധ പൂഠർത്തിയിരുന്നു. ഇന്ന് യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ലാത്ത; മനുഷ്യരെ വിഡ്യാക്കളാക്കാൻ പോന്ന സിരിയലുകൾ ആ സ്ഥാനം കയ്യേറിയിരിക്കുകയാണ്. ഫലമോ, നമ്മുടെ കുണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മനസുകളും പിശാചുകൾ അമാനമാടുകയാണ്.

പി.റ്റ.എ മീറ്റിംഗ് കുടുമ്പോൾ ചില അമ്മമാർ വന്ന് രഹസ്യമായി പറയും, ടിച്ചറോ, അവൻറെ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞത് അവൻ അറിയരുത്. അവൻ വിട്ടിൽ വന്ന് തങ്ങളെ ശരിയാക്കും.” 13-നും 15-നും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളാണ് ഇതു പറയുന്നത്.

സുഭാഷിതങ്ങൾ 19:18 വചനം ശ്രദ്ധിക്കാം, “നന്നാകുമെന്നു പ്രതിക്ഷയുള്ളപോൾ നിന്നേ മകനെ ശിക്ഷിക്കുക. അവൻ സശിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളുട്ടേ എന്നു കരുതരുത്.” “മകൻ ലജ്ജാകരമായ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവനെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കണം” (പ്രഭാ. 33:13).

മക്കളെ ദൈവത്തോട് ചേർത്തുനിർത്തി വളർത്തുക, തിന്മയിൽനിന്നും പിശാചിന്റെ കൈണികളിൽനിന്നും രക്ഷനേടുന്നതിനായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക, മാതാവിശ്വാസയും വിശ്വാസമാരുടെയും മാധ്യസമ്പദ്യും തേടുക. പരമാർത്ഥ ഹൃദയത്തോടെ അവിടുന്നതെന്നെങ്ങിച്ചുകൊണ്ടും തിരുവചനം ഹൃദയത്തിൽ സുകഷിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കാം. മകൾ നന്നായി വളരുടെ. ●